

”Guds rige
– midt imellem jer”

Del III:
Menigheden og
Guds rige

Mikael Tellbe
21 juli 2022

1. Jesus og Guds rige
2. Disciplene og Guds rige
3. Menigheden og Guds rige
4. Opgaven og Guds rige

Konklusioner om Guds rige

- ”Guds rige” er et udtryk for Guds frelsende herrevælde og befriende nærvær – i nuet og i fremtiden.
- Guds rige findes der, hvor Guds Ånd er virksom og hvor Guds vilje sker.
- Guds rige vender op og ned på vores forestillinger om Gud.

- Hvad skete der med løftet om Guds rige?
- Disciplenes forventninger

“Og han sagde til dem: 'Sandelig siger jeg jer: Nogle af dem, der står her, skal ikke smage døden, før de ser, **at Guds rige er kommet i magt og vælde.**” (Mark 9:1)

“... hvordan vore ypperstepræster og rådsherrer har udleveret ham til dødsstraf og korsfæstet ham. Og vi havde håbet, **at det var ham, der skulle forløse Israel.**” (Luk 24:20–21)

“Mens de nu var sammen, spurgte de ham: '**Herre, er det nu, du vil genoprette Riget for Israel?**’” (Apg 1:6)

Hvordan går det med Israels oprettelse?

“Men her sker det, som er sagt ved profeten Joel: Det skal ske i de sidste dage, siger Gud: Jeg vil udgyde af min ånd over alle mennesker. Jeres sønner og døtre skal profetere, jeres unge skal se syner, jeres gamle skal have drømme. Selv over mine trælle og trælkvinder vil jeg udgyde min ånd i de dage, og de skal profetere. Jeg gør undere oppe på himlen og sætter tegn nede på jorden, blod og ild og kvælende røg. Solen forvandles til mørke og månen til blod, før Herrens store og herlige dag kommer. Og enhver, som påkalder Herrens navn, skal frelles.” (Apg 2:16–21)

“Og enhver, som påkalder Herrens navn, skal frelles. For på Zions bjerg og i Jerusalem skal der være redning – som Herren har sagt – for de undslupne, som Herren kalder på. I de dage og på den tid, når jeg vender Judas og Jerusalems skæbne, samler jeg alle folkeslagene ...” (Joel 3:5–4:2)

- “Da de tav, tog Jakob ordet og sagde: ’Brødre, hør på mig! Simeon har fortalt, hvordan Gud allerede har sørget for at skaffe sig et folk af hedninger for sit navn. Og det stemmer overens med profeternes ord, sådan som der står skrevet: ›Derefter vender jeg tilbage og genopbygger Davids faldne hytte; jeg genopbygger det, der er revet ned, og genrejser den, så at de øvrige mennesker kan søge Herren, alle de folk, som mit navn er nævnt over, siger Herren, som har gjort dette kendt fra evighed af.‹ Derfor mener jeg, at vi ikke skal skabe vanskeligheder for de hedninger, der vender om til Gud, men skrive til dem, at de skal holde sig fra besmittelse med afguder og fra utugt og fra kød af kvalte dyr og fra blod. For Moses har fra gammel tid sine forkyndere i alle byer og læses op i synagogerne hver eneste sabbat.’” (Apg 15:13–21)

“På den dag rejser jeg Davids faldne hytte; jeg tætner revnerne, rejser det, der er revet ned, og genopbygger den som i fortidens dage ... Jeg vender mit folk Israels skæbne, de skal genopbygge de forladte byer og bo i dem, de skal plante vingårde og drikke vinen, de skal anlægge haver og spise frugten. Jeg planter dem på deres jord, og de skal aldrig mere rykkes op fra den jord, jeg har givet dem, siger Herren din Gud.” (Amos 9:11, 14–15)

“Efter at have aftalt en dag med ham kom der endnu flere til ham på hans bopæl; og fra tidlig morgen og helt til aften forklarede og vidnede han for dem om Guds rige, og ud fra Moseloven og profeterne søgte han at overbevise dem om Jesus. Nogle blev overbeviste af hans ord, men andre troede ikke. Under indbyrdes uenighed brød de op, og Paulus sagde det ene ord til dem: 'Med rette har Helligånden ved profeten Esajas talt til jeres fædre og sagt: Gå hen til dette folk, og sig: I skal høre og høre, men intet fatte, I skal se og se, men intet forstå. For dette folks hjerte er dækket med fedt, og med ørerne hører de tungt, og deres øjne er lukket til, for at de ikke skal se med øjnene, høre med ørerne og fatte med hjertet og vende om, så jeg må helbrede dem. Derfor skal I vide, at denne frelse fra Gud er sendt til hedningerne; og de skal høre!’” (Apg 28:23–28)

- Apostlenes Gerninger betoner Gudsfolkets kontinuitet: den kristne menighed med Jesustroende jøder og hedninger beskrives som det sande Israel.
- Israel er blevet omdefineret, men ikke erstattet.

Ånden og Guds folk

- Israels oprettelse og Åndens mission

“Mens de nu var sammen, spurgte de ham: ‘Herre, er det nu, du vil genoprette Riget for Israel?’ Han svarede: ‘Det er ikke jeres sag at kende tider eller timer, som Faderen har fastsat af egen magt. Men I skal få kraft, når Helligånden kommer over jer, og I skal være mine vidner både i Jerusalem og i hele Judæa og Samaria og lige til jordens ende.’” (Apg 1:6–8)

• **Den jødiske pinse: et folk af mange (Apg 2)**

“I Jerusalem boede der fromme jøder fra alle folkeslag under himlen. Da nu denne lyd hørtes, stimlede folk sammen, og de blev forvirret, fordi hver enkelt hørte dem tale på sit eget modersmål. De var ude af sig selv af forundring og spurgte: 'Hør, er de ikke galilæere, alle de, der taler? Hvordan kan vi så hver især høre det på vort eget modersmål? Vi parthere, medere og elamitter, vi, der bor i Mesopotamien, Judæa og Kappadokien, Pontus og provinsen Asien, Frygien og Pamfylien, Egypten og Kyrene i Libyen, vi tilflyttede romere, jøder og proselytter, kretere og arabere – vi hører dem tale om Guds storværker på vore egne tungemål.' Alle var ude af sig selv, og i deres vildrede spurgte de hinanden: 'Hvad skal det betyde?' Men andre spottede og sagde: 'De har drukket sig fulde i sød vin.' Da trådte Peter frem sammen med de elleve, og med høj røst talte han til dem: 'Jøder og alle I, som bor i Jerusalem! Dette skal stå klart for jer, læg mærke til mine ord: Disse folk er ikke berusede, som I tror, det er jo kun den tredje time på dagen. Men her sker det, som er sagt ved profeten Joel: Det skal ske i de sidste dage, siger Gud: Jeg vil udgyde af min ånd over alle mennesker.'” (Apg 2:5–17a)

- **Den samaritanske pinse: jøder og samaritanere sammen (Apg 8)**

“Men da de nu troede Filip, der forkyndte evangeliet om Guds rige og om Jesu Kristi navn, lod de sig døbe, både mænd og kvinder ... Da apostlene i Jerusalem hørte, at Samaria havde taget imod Guds ord, sendte de Peter og Johannes ned til dem. Da de kom derned, bad de for dem om, at de måtte få Helligånden; for den var endnu ikke kommet over nogen af dem, de var kun blevet døbt i Herren Jesu navn. De lagde så hænderne på dem, og de fik Helligånden.” (Apg 8:12, 14–17)

Hedningernes pinse: jøder og hedninger sammen (Apg 10–11)

“Mens Peter endnu talte, kom Helligånden over alle, der hørte ordet. Og de troende af jødisk herkomst, som var kommet derhen sammen med Peter, undrede sig over, at Helligåndens gave også blev udgydt over hedninger; for de hørte dem tale i tunger og lovprise Gud. Da tog Peter til orde: ‘Mon nogen kan hindre disse mennesker i at blive døbt med vand, når de har fået Helligånden ligesom vi?’ Han befalede da, at de skulle døbes i Jesu Kristi navn.” (Apg 10:44–48)

“Og næppe var jeg begyndt at tale, før Helligånden kom over dem, ligesom den kom over os i den første tid. Da mindedes jeg Herrens ord, at han har sagt: Johannes døbte med vand, men I skal døbes med Helligånden. Når nu Gud har givet dem den samme gave, som vi fik, da vi var kommet til tro på Herren Jesus Kristus, hvordan skulle jeg så kunne hindre Gud i noget?” (Apg 11:15–17)

Hvor blev ”Guds rige” af?

- Udtrykket “Guds rige” forekommer kun syv gange i Apg (1:3; 8:12; 14:22; 19:8; 20:25; 28:23, 31)

“Efter sin lidelse og død trådte Jesus frem for dem med mange beviser på, at han levede, idet han i fyrre dage viste sig for dem og talte om **Guds rige**.” (Apg 1:3)

“Paulus blev nu hele to år i sin lejede bolig og tog imod alle, der kom til ham. Han prædikede om **Guds rige** og lærte dem om Herren Jesus Kristus, med fuld frimodighed, uden hindring.” (Apg 28:30–31)

- De første kristne forkyndte ”Jesus Kristus”

“Israelitter, hør disse ord: Jesus fra Nazaret – en mand, der er udpeget af Gud for jer ved mægtige gerninger og undere og tegn, som Gud gjorde gennem ham midt blandt jer, sådan som I selv ved – ham fik I udleveret efter Guds fastlagte bestemmelse og forudviden, og ved lovbryderes hånd naglede I ham til korset og dræbte ham. men Gud gjorde en ende på dødens veer og lod ham opstå ...

Brødre, om patriarken David kan jeg ligeud sige til jer, at han er både død og begravet, og hans gravsted er hos os den dag i dag. Eftersom han var profet og vidste, at Gud med ed havde tilsvoret ham, at en af hans efterkommere skulle sidde på hans trone, forudså og talte han om Kristi opstandelse, da han sagde, at han ikke skulle blive i dødsriget, og hans krop ikke skulle se forrådnelse. Denne Jesus har Gud ladet opstå. Det er vi alle vidner på. **Han er ophøjet til Guds højre hånd** og har fra Faderen fået Helligånden som lovet, og den har han nu udgydt. Det er det, I både ser og hører. For David steg ikke op til himlene, men siger selv: Herren sagde til min herre: sæt dig ved min højre hånd, indtil jeg får lagt dine fjender som en skammel for dine fødder! **Så skal da hele Israels hus vide, at den Jesus, som I har korsfæstet, har Gud gjort til både Herre og til Kristus.**”(Apg 2:22–24, 29–36)

- De første kristne forkyndte Guds herrevælde gennem Jesus Kristus

“Nogle af jøderne blev overbevist og sluttede sig til Paulus og Silas, og det gjorde også mange gudfrygtige grækere og ikke få fornemme kvinder. Men jøderne blev misundelige og fik nogle dårlige mennesker fra gaden med sig, og de lavede opløb og uro i byen. De stormede Jasons hus og ledte efter Paulus og Silas for at bringe dem for folkeforsamlingen. Da de ikke kunne finde dem, slæbte de Jason og nogle af brødrene for bystyrets medlemmer og råbte: ‘De folk, som har bragt hele verden i oprør, er nu også kommet hertil, og dem har Jason givet husly. De handler alle i modstrid med kejserens forskrifter, **for de siger, at en anden er konge, nemlig Jesus.**’ Det skræmte folkemængden og bystyrets medlemmer at høre dette. Men da de fik stillet sikkerhed af Jason og de andre, løslod de dem.” (Apg 17:4–9)

Hvad er relationen mellem Guds rige og menigheden?

- Jesus forkyndte “Guds rige”/“himmeriget”
(synoptikerne: 105 ggr)
“Tiden er inde, Guds rige er kommet nær; omvend jer og tro på evangeliet.” (Mark 1:15)
- Er menigheden mislykket?
“Jesus foretold the Kingdom of God, but it was the church that came.” (Alfred Loisy)
- Ønskede Jesus at skabe en “menighed”?

- Kun to gange anvender Jesus begrebet “kirke” / “menighed” (*ekklēsia*)

“Og jeg siger dig, at du er Peter, og på den klippe vil jeg bygge min kirke (*ekklēsia*), og dødsrigets porte skal ikke få magt over den. Jeg vil give dig nøglerne til Himmeriget, og hvad du binder på jorden, skal være bundet i himlene, og hvad du løser på jorden, skal være løst i himlene.” (Matt 16:18–19)

“Hører han heller ikke dem, så sig det til menigheden (*ekklēsia*), og vil han ikke engang høre efter menigheden, skal han i dine øjne være som en hedning og en tolder. Sandelig siger jeg jer: Hvad I binder på jorden, skal være bundet i himlen, og hvad I løser på jorden, skal være løst i himlen.” (Matt 18:17–18)

Guds rige er ikke det samme som menigheden

- Riget skaber menigheden – ikke omvendt.
- Menigheden udgør fællesskabet af dem som har taget imod riget.
- Menigheden vidner om riget.
- Menigheden er et instrument for riget.
- Menigheden er kaldet til at udleve Guds herrevælde.

MENIGHEDEN I FOKUS

Udgår fra menneskene

Fællesskabet af dem som
har taget imod riget

Begrænset til menigheden

Målet er at få mennesker til
kirken

Angsten for at verden kan
forandre menigheden

GUDS RIGE I FOKUS

Udgår fra Gud

Guds herrevælde og
nærvær i verden

Omfatter hele skabelsen

Målet er at få kirken til verden

Overbevisningen om at
menigheden kan forandre
verden

“Han fortalte dem en anden lignelse: ’Himmeriget ligner et sennepsfrø, som en mand tog og såede i sin mark. Det er mindre end alle andre frø, men når det vokser op, er det større end alle andre planter og bliver et helt træ, så himlens fugle kommer og bygger rede i dets grene.’” (Matt 13:31–32)

Vor Fader, du som er i himlene!

Helliget blive dit navn,

komme dit rige,

ske din vilje som i himlen således også på jorden;

giv os i dag vort daglige brød,

og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore

skyldnere,

og led os ikke ind i fristelse, men fri os fra det

onde.

For dit er Riget og magten og æren i evighed!

Amen.